

**OPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Opole, 2026-05-22

Znak sprawy: NRU.8361.90.2026

DECYZJA Nr 37 / 2026

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce „HSR UNI” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Witosa 4, 47-220 Kędzierzyn-Koźle, KRS 0000264475, REGON 160094913, **karę pieniężną w wysokości 2500 zł** (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 oraz w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 13.02.2026 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił spółkę „HSR UNI” SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. Witosa 4, 47-220 Kędzierzyn-Koźle, zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

W dniach 26.02.2026 r. i 02.03.2026 r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.90.2026 z dnia 25.02.2026 r., inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w sklepie XXX, w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy sprawdzili prawidłowość

Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Opolu
ul. Ozimska 19, 45-057 Opole
<https://opole.wiih.gov.pl>

+77 44 14 900
+77 44 14 901

e-mail: sekretariat@opole.wiih.gov.pl
ePUAP: /WIIHOpole/skrytka
eDoręczenia: PL-68811-46323-EGIUU-19

uwidaczniania cen w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy sprawdzili prawidłowość uwidaczniania cen i cen jednostkowych 200 partii towarów oferowanych do sprzedaży, stwierdzając nieprawidłowości w 29 przypadkach, przy niżej wymienionych towarach:

– **Brak uwidocznienia ceny jednostkowej:**

1. Woda Cisowianka gazowana 1500 ml w cenie 2,69 zł, 2. Herbatniki Tea Biscuits Cocoa Cream 270 g w cenie 9,49 zł, 3. Balsam do naczyń Frosch zielona herbata 500 ml w cenie 12,49 zł, 4. Balsam do naczyń Frosch owoc granatu 500 ml w cenie 12,49 zł, 5. Tabletki GRIPEX CONTROL 12 szt. w cenie 15,99 zł, 6. Serwetki 33x33 20 szt. w cenie 5,99 zł, 7. Serwetki dekoracyjne 20 szt. w cenie 6,19 zł, 8. Folia do żywności 20 m w cenie 7,69 zł, 9. Torebki do pieczenia Jan Niezbędnik 5 szt. w cenie 5,99 zł, 10. Filety śledziowe w oleju roślinnym 170 g w cenie 6,99 zł, 11. Ksylitol fiński 250 g w cenie 19,99 zł, 12. Ostropest mielony Merkurs 200 g w cenie 6,99 zł, 13. Muller milk shake wanilia 400 g w cenie 4,99 zł.

– **Brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej:**

1. Gulasz angielski 300 g, 2. Szprot w sosie pomidorowym 170 g, 3. Filety z makreli w sosie pomidorowym 170 g, 4. Heinz ketchup pikantny 455 g, 5. Jogurt Jovi duet 350 g, 6. Danio serek 130 g, 7. Ser Ryki Active plastry 135 g, 8. Masło ekstra 300 g, 9. Kabanos chicken 185 g, 10. Miód wielokwiatowy nektarowy 1,4 kg, 11. Płatki Cheerios miodowy 450 g.

– **Niewłaściwie wyliczona cena jednostkowa:**

1. Odkamieniacz do urządzeń agd 25 g w cenie 2,99 zł, 2. Mydło w płynie Luksja 900 ml w cenie 9,99 zł, 3. Dr Oetker słodka chwila kisiel truskawkowy 30 g w cenie 1,89 zł, 4. Pasztet sojowy z papryką Sante 113 g w cenie 4,39 zł, 5. Morele połówki w syropie 310 g w cenie 11,99 zł.

Powyższe nieprawidłowości stanowią naruszenie **art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach** w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*.

Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.90.2026) oraz w załączniku nr 1 – „Zestawienie artykułów sprawdzonych w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen, cen jednostkowych oraz wyliczania cen

jednostkowych – stan na dzień 26.02.2026 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy.

W zakresie prawidłowości przekazywania informacji o cenach towarów oferowanych po obniżonych cenach skontrolowano 20 partii towarów. Wszystkie te towary sprawdzono pod względem prawidłowości podania ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Na podstawie otrzymanej od *Strony* historii kształtowania się cen ustalono, że:

- **6 produktów** posiada cenę "promocyjną" taką samą jak najniższa cena z 30 dni przed obniżką, a mianowicie:

1. Zupa błyskawiczna AMINO pomidorowa 61 g w cenie 2,49 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 2,49 zł; 2. Olej Polski rzepakowy 1l w cenie 9,99 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 9,99 zł; 3. Sos Knorr borowikowy 37 g w cenie 4,69 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 4,69 zł; 4. Mleko UHT Mazurski smak 3,2% 1l MlekoPol w cenie 4,19 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 4,19 zł; 5. Galaretka Fortuna 150 g truskawka w cenie 2,48 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 2,48 zł; 6. Sos TAO TAO 150 ml sojowy w cenie 5,99 zł - najniższa cena z 30 dni przed obniżką: 5,99 zł, co narusza **art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach**;

- **1 produkt** posiada cenę "promocyjną" wyższą niż najniższa cena z 30 dni przed obniżką, a mianowicie:

1. Musztarda KAMIS 185 g chrzanowa w cenie 3,69 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką 3,28 zł, co narusza **art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach**;

- **1 produkt** posiada najniższą cenę z ostatnich 30 dni niezgodną z historią kształtowania cen, a mianowicie:

1. Dezodorant Old Spice 50 ml Whitewater sztyft w cenie 14,98 zł, najniższa cena z 30 dni przed obniżką na etykiecie (12,23 zł) z historii cen (15,98 zł), co narusza **art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach**.

Ujawnione nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli oraz w załączniku nr 2 do protokołu kontroli - „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości przekazywania informacji o cenach towarów oferowanych po obniżonych cenach - stan na dzień 26.02.2026 r.”, a także na wydrukach zdjęć dołączonych do akt sprawy oraz historii kształtowania się cen skontrolowanych towarów dołączonych do akt sprawy.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w miejscu sprzedaży detalicznej przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie, zgodnie z § 3 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen*, uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Cena jednostkowa zgodnie z § 4 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* dotyczy odpowiednio ceny za:

- pkt 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- pkt 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- pkt 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- pkt 4) metr kwadratowy – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- pkt 5) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Ponadto w myśl § 6 *rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen* - cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego.

W myśl art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach* w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Wszelkie komunikaty dotyczące korzyści z obniżek muszą odnosić się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę, aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację w zakresie wartości obniżki i ostatecznej ceny promocyjnej, którą zapłaci za towar.

Podczas kontroli w dniu 02.03.2026 r. stwierdzono, iż zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i poprawiono wskazane w protokole kontroli nieprawidłowości, doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 229, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1, w art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 oraz w art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 24.04.2026 r. (data odebrania 28.04.2026 r.) *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przedstawienie informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w roku 2025 oraz określenia, do jakiej kategorii przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) kwalifikuje się kontrolowany przedsiębiorca.

W odpowiedzi *Strona*, pismem z dnia 28.04.2026 r., które wpłynęło do *Opolskiego WIIH* w dniu 04.05.2026 r., przesłała: Zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) i należnego podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8) za rok podatkowy 2025 wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru dokumentu elektronicznego w organie podatkowym oraz Rachunek zysków i strat za okres od 01.01.2026 do 31.03.2026 r. Ponadto *Strona* przedstawiła oświadczenie o średniorocznym zatrudnieniu w roku 2025.

W przedmiotowym piśmie *Strona* zwróciła się z prośbą o ustalenie wymiaru kary w najniższej możliwej wysokości z uwagi na XXX.

Ponadto informację w zakresie osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez *Stronę* z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2025 *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Opolskiego Urzędu Skarbowego w Opolu.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona, prowadząc działalność gospodarczą w sklepie XXX nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych, cen i cen jednostkowych oraz właściwego wyliczenia cen jednostkowych przy 29 towarach oferowanych w cenach regularnych na 200 objętych kontrolą. Ponadto *Strona* jest odpowiedzialna za nieprawidłowe uwidocznienie cen towarów objętych obniżką w 8 przypadkach na 20 objętych kontrolą, poprzez uwidocznienie ceny promocyjnej identycznej bądź wyższej jak najniższa cena z 30 dni przed obniżką oraz uwidocznienie najniższej ceny z ostatnich 30 dni przed obniżką niezgodnie z historią kształtowania cen.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 oraz w art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter,

wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za stwierdzone nieprawidłowości w zakresie braku uwidocznienia cen jednostkowych, cen i cen jednostkowych oraz niewłaściwego wyliczenia cen jednostkowym przy 29 towarach na 200 objętych kontrolą, a także nieprawidłowe uwidocznienie cen towarów objętych obniżką w 8 przypadkach na 20 objętych kontrolą.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Skali i wagi naruszenia nie sposób uznać za znikomą, ponieważ zakres naruszonych przepisów *ustawy o informowaniu o cenach* jest szeroki i dotyczy zarówno towarów oferowanych do sprzedaży w cenach regularnych oraz towarów objętych obniżką. Naruszenie stwierdzono łącznie w odniesieniu do 37 towarów na 220 poddanych kontroli. Skala naruszenia nie jest zatem znaczna, ponieważ nieprawidłowości dotyczyły 17 % skontrolowanych towarów, jednak nie sposób przypisać jej cechy znikomości. Nieprawidłowości dotyczyły zarówno towarów sprzedawanych w cenach regularnych oraz w cenach obniżonych, co stanowi o szerokim charakterze ujawnionych naruszeń. Nieprawidłowości nie powstała incydentalnie, o czym świadczy skala stwierdzonych naruszeń szczególnie w przypadku cen towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonych (promocyjnych) cenach. Prawidłowo przedstawiona informacja o obniżeniu ceny danego towaru jest szczególnie istotna, ponieważ pozwala konsumentowi porównać ceny oraz ustalić jak kształtowała się cena towaru objętego promocją, co za tym idzie pozwala na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Skala naruszenia w zakresie informowania o cenach i cenach jednostkowych nie jest znaczna, ponieważ nieprawidłowości zostały stwierdzone w 29 przypadkach na 200 skontrolowanych, co stanowi 14,5%, jednak należy zauważyć że *Strona* nie dopełnia ustawowego obowiązku uwidocznienia

zarówno cen oraz cen jednostkowych, a także prawidłowego przeliczenia cen jednostkowych. Ponadto w odniesieniu do towarów, co do których wymagane było podanie ceny jednostkowej (169 pozycji), nieprawidłowości stanowią 18,3%. Zważając na ilość i rodzaj stwierdzonych naruszeń należy przyjąć, iż przy niewielkiej skali naruszenia w niniejszej sprawie istotne są waga i charakter stwierdzonych naruszeń. Ujawnione nieprawidłowości są istotne, ponieważ konsumenci zostali źle poinformowani w zakresie zastosowanej obniżki, a ponadto łącznie w 29 przypadkach nie zostali poinformowani o cenie lub cenie jednostkowej towaru w sposób prawidłowy.

Kolejną przesłanką, wpływającą na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęcie przez niego działań w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia przez tego przedsiębiorcę obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskanie korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji.

Oceniając tę przesłankę *Opolski WIIH* uwzględnił dokumenty przesłane przez *Stronę* pismem z dnia 28.04.2026 r. (data doręczenia 04.05.2026 r.). *Opolski WIIH* po ocenie przesłanych dokumentów finansowych za 2025 r. oraz oświadczenia w zakresie średniorocznego zatrudnienia w kontrolowanej firmie przyjął, iż zgodnie z przepisami *Prawa przedsiębiorców Strona* należy do kategorii małych przedsiębiorców, tj. mieści się w przedziale przedsiębiorcy, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro - i który nie jest mikroprzedsiębiorcą.

Zważając na uzyskany przez *Stronę* dochód z prowadzonej działalności, *Opolski WIIH* uznał, iż wysokość kary nie będzie stanowić zagrożenia dla bytu przedsiębiorcy, a jej wymiarzenie pozwoli na realizację celów kary zawartych w dyrektywie 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE. L z 1998 r. Nr 80, str. 27, z późn. zm.), dalej *Dyrektywa 98/6/WE*.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna zgodnie z *Dyrektywą 98/6/WE* powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych, a także aby wszelkie komunikaty dotyczące korzyści z obniżek odnosiły się do najniższej ceny z okresu 30 dni poprzedzających obniżkę – aby konsument miał jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację w zakresie wartości obniżki i ostatecznej ceny promocyjnej, którą zapłaci za towar.

Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań

niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznienia cen jednostkowych, cen i cen jednostkowych oraz niewłaściwie wyliczoną cenę jednostkową przy 29 towarach oferowanych w cenach regularnych (na 200 objętych kontrolą), a także nieprawidłowości przy 8 towarach oferowanych po obniżonych cenach na 20 objętych kontrolą. Wagi naruszenia nie można zatem uznać za znikomą, ponieważ konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać dla nich rzetelnie uwidocznione. Dlatego też mimo podjęcia dobrowolnych działań naprawczych przez *Stronę*, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw, aby odstąpić od ukarania – ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie warunków z art. 189f § 1 pkt 1 *Kpa*.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu

o cenach. Charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **2500 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji
Handlowej
Aneta Rabczewska
/podpisano elektronicznie/

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Ozimska 19, 45-057 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 63 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) odwołanie należy wniesić na piśmie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu. Odwołanie utrwalone w postaci elektronicznej wnosi się na adres do doręczeń elektronicznych lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym (ePUAP) Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu (e-mail) pozostawia się bez rozpoznania.

3. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
4. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
5. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
6. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 622).
7. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2026 r. poz. 622), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. „HSR UNI” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Witosa 4
47-220 Kędzierzyn-Koźle
AE:PL-68865-87431-BFISG-26
2. Wydz. BA
3. a/a

AD/IO